

understrege det ogsaa af Flertallet fremhævede uheldige Moment, at de Kommuner, der hidtil kun har ofret ringe Beløb til Polititudgifter, paa Bekostning af de Kommuner, der har ydet meget til Politiet, vil opnaa en uberettiget Fordel, og man kan ikke føle sig tryk ved den af Flertallet anviste Vej, hvorefter den førstnævnte Kategori af Kommuner i Fremtiden uden Hensyn til Behov maa regne med kun i sparsom Grad at faa tildelt Politi. En Ordning, der medfører, at Kommunerne efter Indførelsen af Enhedspoliti udreder et for hele Landet ensartet Beløb pr. Indbygger for Statens Ydelse af Politibeskyttelse, maa forekomme Mindretallet mere rationel.

Endnu skal bemærkes, at Kommissionen har fremskaffet en Oversigt over Antallet af Polititjenestemænd i Danmark (Bilag 4), hvoraf fremgaar, at det nuværende kommunale Politi udgør 1985 Personer og Statspolitiet 480, hvortil kommer 120 sønderjydske Ordenspolitibetjente, ialt 2585 Mand.

Endvidere vedlægges (som Bilag 5) en Liste over Folketallet efter Folketællingen 1925 og en Beregning over Antallet af kommunale Politifunktionærer i Forhold til Indbyggerantallet, samt en tilsvarende Beregning for Ordenspolitiet i Sønderjylland. Det fremgaar heraf, at der i København findes 1 Polititjenestemand for hver 594 Indbyggere, paa Frederiksberg 1 for hver 924 Indbyggere, i Købstæder med over 20 000 Indbyggere gennemsnitlig 1 for hver 914 Indbyggere, i Købstæder med mellem 5000 og 20 000 Indbyggere gennemsnitlig 1 for hver 1234 Indbyggere, i Købstæder med under 5000 Indbyggere gennemsnitlig 1 for hver 1439 Indbyggere og i Landdistrikterne gennemsnitlig 1 for hver 7379 Indbyggere. I de sønderjydske Købstæder (herunder Flækker) findes gennemsnitlig 1 Tjenestemand af Ordenspolitiet for hver 1043 Indbyggere og paa Landet 1 for hver 5026 Indbyggere.

Flertallet har i den foreslaaede § 112 lagt de paa Bilag 4 anførte Tal til Grund for Fastsættelsen af det samlede Antal Betjente, Opdagelsesbetjente og overordnede Polititjenestemænd, saaledes at de nu gældende Tal med ubetydelige Forøgelse er fastholdt. Flertallet er herved gaaet ud fra, at selv om Antallet af Polititjenestemænd i adskillige Jurisdiktioner vil vise sig at være saa ringe, at en Forøgelse er nødvendig, vil denne atter i alt væsentligt blive kompenseret ved en mere økonomisk og hensigtsmæssig Fordeling og Udnyttelse af det til Raadighed staaende Personale.

Der har indenfor Kommissionen fra flere Sider været fremsat Ønske om, at man benyttede nærværende Revision af Politilovgivningen til at udarbejde Forslag, hvorved en Del af de Politiet nu paahvilende, men ikke den egentlige Politigerning vedrørende Forretninger, særlig forskellige til Politiet henlagte Oppebørsler, blev henlagt enten til andre Statsmyndigheder eller til kommunale Myndigheder. En Oversigt over, hvad der efter den gældende Lovgivning af saadanne Forretninger paahviler Politiet at tage sig af, findes vedlagt som Bilag 6.

Nogen Enighed er ikke opnaaet indenfor Kommissionen, og selv blandt de Medlemmer, der i og for sig godt kunde tænke sig at søge Politiet fritaget for nogle af disse Forretninger, har der været overvejende Stemning for, at der ikke i Loven om Politiets Ordning træffes Bestemmelse om saadanne Omflytninger, men at disse træffes ved Revision af de paagældende Love eller ved Forhandling mellem de interesserede Ministerier; saadanne Forhandlinger er der Kommissionen bekendt allerede indledet for visse Oppebørslers Vedkommende. De Forretninger, som man fra enkelte Sider mener, at Politiet bør fritages for, er Inkassationen af Afgiften af Motorkøretøjer, der eventuelt vil kunne henlægges til Amtstuerne og Toldkasserne, samt Lægdsvæsenet og Alimentationsvæsenet; for sidst-